

ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ.

ΕΝ Ω Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

ΚΑΙ ΣΙ

ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ΟΙΚΟΙ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ.

Καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ ἥτε ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ ἀνήμη τοῦ Ὁσίου τελεῖται,
καὶ ἡ τάξις ὅπως τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου ψάλλουσι
καταλεπτῶς περιγράφεται.

Ἐκδοσις Δευτέρα

Χάριν τῶν φιλακολούθων Χριστιανῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΚΑΙ Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΩΝ.

1835.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

117642

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ια΄.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τελεῖται ἡ μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου, ἐν ᾗ
καὶ ἀγρυπνίαν ἐπιτελοῦμεν.

Εν τῷ μικρῷ ἱεσπερινῷ εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἱσθῶμεν σιχ. σ΄. καὶ ψάλλομεν
σιχ. ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. δοῦξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν, τὸ Θεοτο-
κίον τοῦ ἤχου, καὶ τὰ ἀπόστιχ τὸ ἀναστάσιμον σιχ. καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ
τῶν ιδίων σιχ. ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἱεσπερινῷ ψάλλομεν τὸ μακρόριον ἀνθρ., τὸ πρῶτον ἀν-
τίφωνον, εἰς ἤχον πλ. δ΄. καὶ εἰ ἐς Κυριακὴν, λέγεται καὶ τὸ ἐπίλοιπον κά-
θισ., κ. Ἰστέον, ὅτι ἔταν τύχη Κυριακὴ, ἡ παρούσα ἡμέρα ψάλλεται, καὶ ἡ
Ἀκολουθία τῶν ἁγίων προπατόρων, καὶ ὀφείλει ψαλλεσθαι οὕτως.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, σιχ. ἀναστάσιμα γ΄. καὶ ἀνατολικὸν α΄. εἶτα τῶν
Προπατόρων. γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. δοῦξα τῶν προπατόρων, καὶ νῦν Θεοτο-
κίον τὸ α΄. τοῦ ἤχου.

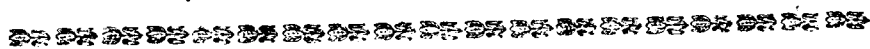
Εἰς τὴν λιτὴν τὰ ιδιόμελα τῶν ἁγίων τὸ εἰς τὴν λιτὴν, καὶ τὸ ἀπόστι-
χον. εἶτα τοῦ ἁγίου, ιδιόμελα τὸν α΄. τοὺς β΄. καὶ τοὺς γ΄. δοῦξα ἤχος πλ.
β΄. τὸ τῶν Ἀγγέλων ζηλώσας πολίτευμα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ ποιητὴς
καὶ λιτρῶτης μου, εἰς τὸν στίχ. τὰ ἀναστάσιμα, δοῦξα τοῦ ἁγίου ἤχος πλ.
δ΄. Τὸν γενητὴν φροντῖδων, καὶ νῦν Θεοτοκίον ἀνύμνευτε παρθένε· ἀπολυ-
τίκιον Θεοτόκε παρθένε δις, καὶ τοῦ ἁγίου ἅπαξ.

Εἰς δὲ τὸ Θεὸς Κύριος, τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, εἶτα τῶν ἁγίων, δό-
ξα τοῦ Ὁσίου καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, κάθι-
σμα ἀναστάσιμον, μετὰ δὲ τὸν ὁμῶμον καὶ τὰ εὐλογητάρια ἡ ὑπακοή· εἶτα
ψάλλεται ὁ πολυέλεος καὶ τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου· οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου
καὶ Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον.

Οἱ κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ' τῶν προπατόρων εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ε'. Τῶν δὲ ἁγίων τριῶν παίδων ὁ κανὼν ἀφίεται· εἰς τὴν γ'. ᾧδ. κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων, κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Εἰς δὲ τὴν ε'. τὸ κοντάκιον. καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, ἐξαποστειλάριον τὸ ἀναστάσιμον τῶν ἁγίων, τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον εἰς τοὺς ἁγίους σιχ. ἀνχοτάσιμα δ'. καὶ τοῦ ἁγίου στιχηρὰ τὰ τῶν αἰώνων γ'. καὶ τὸ δόξα, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, δόξα τῶν προπατόρων, καὶ νῦν ἐπερευλογημένη τὸ δὲ ᾠονόν εἰς τὴν α'. ἔρχιν.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἰσθῶμεν σίχους δ' σιχ. προσόμνια
ἡχος α'. τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὼν Δωριέων τὸ κλέος, καὶ ἐγκαλλώπισμα, τῆς ὑψηλίου πόσης, τὸ ἐντρυφήμα δεῦτε, Λεόντιον τὸν πᾶντο ἀσματικῶς εὐφηρίσωμεν σήμερον, τοῦτο βοῶντες ἐν πίστει, ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν Χριστὸν ψεῖ ἰκέταυε.

Τὸν εὐκλεῆ μυστηπόλον τῆς θείας χάριτος, καὶ ἄριστον ἐργάτην, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀμπέλου, Λεόντιον τὸν μέγα, οἱ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν ἀπολαύοντες, δεῦτε κροτήσωμεν ὕμνοις χρεωστικῶς, καὶ τοῖς λόγοις καταστέψωμεν.

Τὸ πρὸς Κυρίου δοθὲν σοι ἐπαύξαν τάλαντον, καὶ ζῶν καὶ μετὰ τέλος, τῆς χαρᾶς ἡζιώλης, τῆς θείας τοῦ δεσπότου, πρὸς φανεῖς, οἰκονόμος Λεόντιε, συγχωρινῶς τε ἑσίων, καὶ τῶν πιστῶν πάντων φύλαξ καὶ ὑπέρμαχος.

Δευτεροῦμεν τὸ α'. δόξα ἡχ. δ'.

Τὴν πάσης πετον πανήγυριν τῆς ἐνδόξου θεόφρον τῆς σῆς, ἀσωμάτων οἱ δῆμοι ἐν οὐρανῷ, καὶ μερόπων τὸ φύλον, ἐπὶ τῆς γῆς ἐκθειάζουσιν, ὅτι σκευὸς πέσνης τῆς τριλαμποῦς μοναρχίας, καὶ θεῖος σηκός αὐτὴν ἱλασμένος, ὑπὲρ ἡμῶν, μὴ ἐλλίπης, λιτάζομεν. τῶν θερμῶς τὴν παμφαῖ, γεραिरόντων σου μνήμην, τὴν φωσφόρον, καὶ αἴσιον, πάτερ Λεόντιε.

Εἰς τὸν σίχ. σιχ. ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δεῦτε τῶν μοναστῶν, τὰ πλήθη συνελθόντες, τὴν παμφαῖ ἐν ὕμνοις, πανήγυριν τοῦ Θεοῦ Λεοντίου τελείσωμεν.

Σίχ. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.

Φωτὸς τοῦ τριλαμπούς, ὑπάρξας θεῖος δόμος, φωταγωγεῖ τοὺς πίστει,
προστρέχοντας τῇ θήκῃ, θεόφρων τῶν λειψάνων σου.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ.

Ἐσθῆς ὡς ἀληθῶς, λεόντιε φῶς μέγα, νυκτὸς ἐξ ἀγνωσίας, ρυόμενος
τοὺς πόθῳ, ὑμνοῦντάς σου τὴν κοίμησιν.

Δόξα ἡχος γ'. νῦν προφητική.

Νῦν πνευματικὴ πάρεστι, πανδοσία φιλέορτοι νοκτῶς τρυφήσωμεν, καὶ
σῶμα, καὶ νοῦν, καθαρθίντες, καθαρὸι τῇ παναμώμῃ, προσέλθωμεν Λεον-
τίῳ, καὶ σορὸν τούτου προσπτυξόμεθα, ἐξ ἧς ρεῖθρα ἀναβλύζουσι, καθάρ-
σια μολυσμῶν παντοδαπῶν, εἰς Χριστοῦ τὴν δόξαν τοῦ πάντων Θεοῦ. οὐ ταῖς
εὐχαῖς ἀγαθῆς, ἰθὺν τὰ θράσκη καθελεῖς· ὅτι εἰς χοῦν ἔθεντο τὸ σκήνωμά σου.

Καὶ νῦν Θεοδοσίον.

Ἀγιόπρωτε σεμνὴ, ἐγκώμιον ὕσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων
ὑμνοδία, Προφητῶν περιοχὴ· δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Απολυτίκιον ἡχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεῖς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνεῖα, λαμπρύνεις μοναστῶν τοὺς
χοροὺς ἐπομένους, τοῖς θεοῖς σου διδάγμασι, θεοφόρε Λεόντιε· ὅθεν σή-
μερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ πρεσβεύειν,
αἰτοῦμεν πρὸς Κύριον.

Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων, καὶ ἀπόλυσις.

~~~~~

Ὡς δὲ τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν προσομιαικὸν ψαλμ.

τὸ, μακάριος ἄνθρωπος εἰς ἡχον πλ. δ'. τὸ α'. ἀντίφωνον ὅλον, εἰ τύχοι
ἐν Κυρίῳ· εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν σιχ. ή. καὶ ψάλλ-
ομεν σιχ. τοῦ ἁγίου ἡχος β'. ποίοις ευφρημῶν.

**Ποίοις, τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον ὕμνοις, τοῖς τῶν
ἐγκωμίων τιμήσωμεν, τὸν τῶν ἁσωμάτων συνόμιλον, καὶ τῶν πρωτοτόκων
συμπολίτην, τὸ σκεῦος τῶν χαρισμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος, τὸν οἶκον τῆς
Τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος, πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ λόγος, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα,
κατεσκήνωσαν, εἰς ὃν καὶ μονὴν ἐποιήσαντο, Λεόντιον τὸν Τριστόλιον.**

Ποίοις χαρμονικοῖς ἔπαισι, μακαρίσωμεν τὸν Θεοφόρον, τὸ Πνευματοκίνητον ὄργανον, καὶ τὴν Θεοκόσμητον σάλπιγγα, τὴν τὰ θεῖα μελὴ κελαδοῦσαν, τοῦ γήρως τὴν βακτηρίαν τὴν ἀκράδαντον, τὴν ῥάβδον ποιμαντικῶς τὴν διτθύνουσαν, πρὸς Παραδείσου λειμῶνας, τοὺς τοῦ λόγου ἄρνας, καὶ φυλάττουσαν ἀσινεῖς πιστοὺς, καὶ συντρίβουσαν πύλας τοῦ παμφαγού δράκοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς ᾄσμασιν εἰσηγήσωμεν τὸν Θεηγόρον, τὴν οὐρανοχάλκυντον μάχαιραν, τὴν τῷ θεῷ λόγῳ ἐκτέμνουσαν ῥῆστα ἐκ τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον, τὸν νοῦν τὸν τὰ κεκρυμμένα ἐκτελέσαντα, σοφῶς τὰ τὰς θεῶν Πνεύματος ἐν Πνεύματι, τῆς προφητείας τῶν ὅρων, τὸν τομᾶς χωρίσαντα κατὰ τοῦ Βελιάρ ἐχθροῦ, καὶ τοῦτον συντρίψαντα, τῷ στένει τῆς θείας χάριτος

Δόξα ἡχος πλ. β'. Τὸ κατ' εἰκόνα.

Τὸ τῶν ἀγγέλων ζηλώσας πολίτευμα καὶ τῆς σοφίας, ὠραῖσθαι ταῖς ἀνύρχοις, καὶ μακαρίαις ἐλάμψεσιν, εἰς τὴν ὑπέρψωτον, ὡς ἐφικτὸν, ἔρθῃς ἑνωσιν· ὀλιγῶς γὰρ τῶν οὐτῶν υπερπτάμενος, ἐξθασας ἐνθέσμως τὴν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ Θεὸν τρανῶς βλέπειν ἡξίωσαι ὅθεν πρωτοτόκων συμπολίτης ὑπάρχεις, ἰσυχίας ἀκρότης, θεωρίας ταμεῖον, λαμπτὴρ μοναστῶν πρακτικᾶτος καὶ νῦν ἀπολαδὼν, τὰ βραβεῖα σὼν πόνων Λεόντι, ὁσημέραι δυσώπει, τὸν δισπότην τῶν ὅλων, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἀνευφημοῦντων τὴν θεῖαν σου κοίμησιν.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσειε Παναγία Παρθένη, τίς μὴ ἀνομήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχροῶς ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν διαδιέσει ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, αὐτὸν ἰκέμεν, σεμνὴ πημ· μακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ φῶς ἱλαρὸν, προκ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακῶς ἡ ἔξοδος αἰτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν περεία σύντριμμα· οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα και-

Θεοφύλακται, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέβρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς· ἀξίους αὐτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ· ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκέρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνταμψοῦσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἐβνη καὶ κρηττόσονται λαὸν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος· εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ παποθέτες ἐπ' αὐτῷ, συνίστουσιν ἀληθείαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι· χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθίσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται γῆρας γὰρ τίμιον, οὐδὲ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἔτων μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος· Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ ξυμμετρωτῶν, μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλότρη σύνοισιν αὐτοῦ· ἡ δόλος ἀπατήσῃ, ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φρυλότητος, ἀμαυρεῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· καὶ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὴν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστου· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάζει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίζει αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τῇν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πειράζοντας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκάλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρης ἐρίθησονται· χάλυζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγχλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως· καὶ ὡς Λαίλκψ ἐκλιμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία· περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκρύψατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνεστε· μάθεται δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτί

εσθαι οἱ κρυπτοῦντες πλήθους, καὶ γεχυομένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ γράτῃσις ἡμῶν· καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν ἤχος α'. Εὐοραίνου ἐν Κυρίῳ

Ἐνθέως ἀγλαίζου, τάξεις τῶν μονοτρόπων, καὶ τέρπου τῷ Πνεύματι, καὶ σκίρτα τῇ καρδίᾳ, Λεόντιον τὸν ἐσάγγελον ἀσκητὴν, καὶ κήρυκα τῆς ἀληθείας· πλουτοῦσα ὑπέρμαχιν, καὶ πρεσβευτὴν, εὐφρύνθητι, τῶν χαρίτων τὰς θαλάσσας ἀπαντλοῦσα· καὶ ὅλα καταστρέφοντα, τῶν δαιμονῶν τὰ στίφη, καὶ γηθοσύνης τῷ δεσπότῃ προσφώνησον, εὐσπλαγγχε δόξα σοι.

Ἦχος β'. Εἰς τὰ ὑπερ.

Εἰς τὰ ἐπουράνια ἀνάτορα τὸ Πνεῦμά σου Λεόντιε τὸ ἱερὸν ὁ πάντων Θεός, ἐδέξατο ἀμύλυντον· σὺ γὰρ μονοτρόπων στήλη ἐχρημάτησας· καὶ θεωρίας ἀκρότης, καὶ τῆς πράξεως ἀλείπτῃς φαιδρός· μεταστᾶς δὲ τῶν ρευστῶν, τὰ μὴ ρέοντα κληρὸν ἀπειλήσας· ἐνούμενος ταῖς ἀνωτάτοις φρυκτωρίσις τῆς θεουργίας ἀμέσως πάτερ, καὶ τὴν χάριν ἔλαβες τῶν ἰσσεῶν, τοῖς πᾶσιν ὀρέγων τὰ σωτήρια ἅκῃ· διὰ σοῦ μέγιστε, δοξάζοντες τὴν πανήγυριν κατὰ χρέος γεραίρομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Ἦχος δ' αὐτός. Ὁ φωτί σου ἄπασαν.

Ὁ παιδρὸς Λεόντιος, τοῦ παρακλητοῦ τὸ σκεῦος, ὡς ὄλβον μυστικὸν, πᾶσιν ἐκφαίνει τὴν αὐτοῦ μνῆμν, τῆς ἐν τῷ κόσμῳ δεινῆς λυτρούμενος πάντας· πλάνης, καὶ νέμων θεία χαρίσματα· αὐτῷ βοήσωμεν, πάτερ Λεόντιε, ὑπεριύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Ἦχος γ'. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Δεῦτε σύμπαντα τὰ πλήθη μοναστῶν, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τοῦ Λεοντίου νῦν ἀνυμνήσωμεν· ἐν σκηναῖς γὰρ οὐρανοῦ, ἀπὸ γῆς ἀνέρχεται ἀγαλλόμενος· ἐνθεν τῇ ἐνδόξῳ ἐξόδῳ αὐτοῦ, ἡ κτίσις πᾶσι ἀγαλλιᾶται ἐν ὧδαϊς ἁσμαίων, καὶ φωναῖς χαρμονικαῖς, σὺν τοῖς αὐτοῦ μύσταις, καὶ πᾶσιν ὁσίοις συγχορεύει λαμπρῶς.

Δόξα ἤχος γ'. Νῦν προφητικὴ πρό.

Νῦν Πνευματικὴ πάρεστι πανδεσία φιλέορτοι, νοητῶς τρυφήσωμεν, καὶ σῶμα, καὶ νοῦν καθαρθέντες· καθαρὸι τῷ παναχμῶν, προσέλθομεν Λεοντίῳ, καὶ σωρὸν τούτου προσπτυξώμεθα· ἐξ ἧς ρεῖθρα ἀναβλύζουσι· καθάρσια μολυσμῶν παντοδαπῶν, εἰς τὴν Χριστοῦ δόξαν τοῦ πάντων Θεοῦ· οὐ ταῖς εὐ-

χαῖς ἀγαθῆ, ἔθνων τὰ θράση καθελεῖς· ὅτι εἰς χοῦν ἔθεντο τὸ σκῆνωμά σου.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θεοῦ πνεύματος· βουλήσει δὲ πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ πατρὸς ἀλήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς ἡ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχητας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. σιχ ἡχος πλ. α' χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ νοηταῖς ὁμιλῶν, Ταξιαρχίαις καὶ Κυρίου Λεόντιε, τὴν δόξαν ὁρῶν ἀμέσως, καὶ ταῖς ἐκείθεν βολαῖς, καταυγάζων πᾶσαν τὴν ὑψηλίον ὁ τῆς διακρίσεως, Θεσαυρὸς ὁ ἀκένωτος, τῆς θεωρίας Μυστολέκτης ὁ κάλλιστος, καὶ τῆς πράξεως, νομοθέτης ὁ ἄριστος, σάλπιγξ ἡ Θεοκίνητος· ἡ μέλος ἡχήσασα σωτηριῶδες, καὶ πάντας, προτρεπομένη εἰς αἴνεσιν Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φ.

Χαίροις ὁ σελασφόρος πατήρ, ὁ καταυγάζων τῇ φωτὶ τῶν χαρίτων σου, τὰ εἶρη τῶν μονοτρόπων, καὶ τὴν ἀχλὺν τῶν πηθῶν ἐκδιώκων μέγιστε Λεόντιε, Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν ὁσίων ὁμόσκηνε, καὶ τῶν δικαίων, τὸ κλεινὸν περιήχημα, τὸ τῆς χάριτος Θεοείκελον τέμενος· ἄνθρωπε ἐπουράνιε, καὶ ἐν-σαρχε ἄγγελε, τῶν ἀρετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν ἀγαθῶν τὸ χειμῆλιον Χριστοῦ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θ.

Χαίροις τῶν μονασῶν ἡ πληθὺς, ὡς ἀπαρχὴν σε τῇ Θεῷ προσκομήσασα, καὶ πόδι τὴν ἱερὰν σου περικυκλοῦσα σοοδὸν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις μακαρίζει σε· σκιρτᾷ σου τὰ ποίμνια, καὶ βοᾷ χαριστήρια, καὶ σοῦ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων προσπτύσσεται, ἀρυόμενα, Θεοφόρε Λεόντιε, ῥῶσιν ψυχῆς, καὶ σώματος· ἀγγέλων ἰσότημε, κλέος ὁσίων, καὶ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν ἀκροθι-νιον· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλ. δ'. Τῶν Μονασῶν.

Τῶν γενητῶν φροντίδων τὴν ἀκανθοφόρον ἀπάτην ἀπέβριψας· καὶ τὸν σαυ-ρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, πάτερ Λεόντιε, τὰ ἄφραστα νῦν ἐσπτεύ-εις κάλλη· σὺν χοροῖς τῶν ὁσίων τρανώτατα, ἡ σάθμη τῆς πράξεως· κακῶν

ὁ ἄπαιστος τῆς θειότητος, καὶ νῦν πρόσβειε τῷ Σωτῆρι, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δέσποινα πρόσδεξαι τάς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἁπαξ, καὶ τὸ, Θεοτόκε παρθέने· δὲ· καὶ μετὰ τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων, τίθεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἀννήλ· αἱ δὲ λοιπαὶ ἀναγνώσεις γίνονται ἐκ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Λεόντιον.

Εἰς τὸν ὀρθρὸν μετὰ τὴν πρώτην ψυχολογίαν, καθ' ἥχ. Ὡ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ βριθὸν τῆς σαρκὸς τῇ ἀσκήσει λεπτόνας, ψυχῆς τὸ νοερὸν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν καὶ σκευὸς ἐχηρημάτισας τῆς τριάδος Λεόντιε· διὸ σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ἐορτάζοντες, πρὸς τὸν Χριστὸν σε μεσίτην αἰεὶ προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς· καὶ μετὰ τόκον φανεύσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μονὴν πανάμωμον.

Εἰς τὴν δευτέραν ψυχολογίαν καθ' ἥχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Φωτοειδέστατος, στύλος γεγένησαι, λόγοις καὶ τέρασι, πάτερ Λεόντιε, καταγλαΐζων τὰς ψυχὰς τῶν πίσει σὲ γεραίρόντων· ὅθεν συνελθόντες σου, τὴν χαρμύσινον κοίμησιν, πόθῳ ἐορτάζομεν καὶ θερμῶς ἐκβοῶμέν σοι· Χριστῷ μὴ διαλείπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντίαν σε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπληγείς, εἶβός σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσάγαγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετέγην βοῶ σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθ' ἥχος δ'· Κατεπλάγη.

Καθοπλίσας σεαυτὸν τῇ παντευχίᾳ τοῦ σαυροῦ, πρὸς παράταξιν σεῖρῶς ἀπυτομολήσας ἐχθροῦ, καὶ θαρσαλέως τὸ εἶδιον διανύσας, σκότους τὰς

ἀρχὰς ἐθριάμβευσας, νίκησ' τοὺς στεφάνους ἀράμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ πάντων βασιλέως· ὃν ἐκδυσώπει Λεόντιε, ἀμαρτημάτων ἡμῖν παντοίων, ὡς καταπέμφη συγγνώμην.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῃ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥαβδὸν Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φυλαξ', τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε, παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου Προκ. ἤχ. δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου. σιχ'. τί ἀνταποδώσωμεν τῇ Κυρίῳ καὶ Εὐαγγέλιον ὁσιακόν· εἰς τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεός

Ἰδιόμελον ἤχος πλ. β'.

Τῇ τρισολβίῃ σου ἔξοδῳ, μοναστῶν Λεόντιε φωστήρ, ἀγέλαι τῶν σὺν δρεμμάτων ὁμῶδόν συνηθοίσθησαν· καὶ γοερῶς περικυκλοῦντες, τῇ σῇ κλίνῃ παρέστησαν, μετὰ δέους, καὶ θαύματος· οἱ καὶ συστείλαντες τὸ σὸν σκήνωμα τὸ ἱερὸν σοι, κοπτόμενοι ἐδόων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀσωμάτων ζηλώσας ἄκρως ἐν σώματι, τὴν αὐλὸν βιοτὴν· μεθ' ὧν τῇ δεσποτῇ παρεστὼς Θεῷ, μνημόνευε ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Οἱ κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν ς'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ἡ.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχ.

Λεόντιον τιμῶ κλέος Δωριέων· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις μακαρίου. Ὡδὴ ἀ. ἤχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Λιταῖς σου θείαις πεποιθὼς Λεόντιε, τὸ πέλαγος ἐγχειρῶ μέλψαι τοῦ σου βίου, καὶ τῆς πολιτείας σου· σὺ δὲ ὑψύθεν ὄρεξον λεγού χάριν καὶ σθένος· ἅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν καρφύτῃ σου.

Ἐξ εὐσεβοῦς καὶ εὐγενοῦς ἐβλάστησας ρίζης ὡς πτόρθος τερπνός, εὐκαίρως τὸν καρπὸν τε, ἔδωκας Λεόντιε, καὶ φύλλον οὐκ ἐρρύη σου· μαρτυρεῖ μοι τῷ λόγῳ, τὸ πέλογος τῶν θαυμάτων σου, καὶ τῶν μαθητῶν τὰ συστήματα.

Οὐδέν σου ὤφθη τῶν φθαρτῶν Λεόντιε ἐμπρόδιον ἀληθῶς, πρὸς τὰ καλὰ βλέψαι· καὶ προκρίναι ἄριστα, τοῦ χείρονος τὸ βέλτιον· ὅθεν φυγὼν τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐσταύρωσαι κόσμῳ, καὶ σοι κόσμος ἐσταύρωται.

ΒΘ

Μόνῃ καὶ τίχταις, καὶ παρθένος ἔμεινας· καὶ γὰρ Θεὸς ὁ τεχθεὶς, ὁ καὶ
μουργῶν φύσεις, ὡπερ καὶ Λεόντιος, ἀκολουθήσας γέγονε, τῇ πολλῇ ἡσυ-
χίᾳ, καὶ τοῦ νοῦς τῇ λαμπρότητι· ἄγγελος ἐν σώματι δέσποινα.

Καταβασία Χριστὸς γεννᾶται ὠδὴ γ'. Ο ὡσεύσας κα.

Νεκρώσας σάρκα, καὶ τὸν νοῦν ἀνακαθάρσας νηστεία, δάκρυσι καὶ προσευχῇ,
προσοχῇτε ὅλος ἥρως ἀπὸ γῆς, καὶ ἐνδημῶν τῇ σώματι, Θεῷ ὠμίλεις
μῦθος, μόνῃ ἀμέσως Λεόντιε.

Τριβὸν ὡσεύσας τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην, εὐχάτως ἡξιώθης πλατισμοῦ
οὐρανοῦ, καὶ χορεύεις σὺν χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν Λεόντιε· ὦν καὶ τοὺς σὺς
συμύστας καταξιώσεις αὐλιζεσθαι.

Ἰδοὺ συνῆλθον οἱ λαοὶ τοῖς φοιτηταῖς σου τελῆσαι, σὺν Λεόντιε ἐτήσιον
μνήμην ὦν προσχῶν ταῖς προσευχαῖς, ὡς εὐμενὴς τὰ πρόσφορα αἰτήματα
παράσχου, καὶ τῶν χρηστῶν πάντας πλήρωσον.

Ἀγγέλων ὥφθης καὶ βροτῶν ἀπάντων τιμιωτέρα, ἀσυγκρίτως ὡς τεκοῦ-
σα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, οὐπερ τρωθεὶς τῇ ἔρωτι Λεόντιος, ὅπισω σου
παρθένη ἀσκητικῶς ἠκολούθησεν.

Καθ' ἡχὺς πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καὶ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν,
καρδίας ἐνέωσας τῆς σῆς πάτερ τὰς αὐλακας, καὶ πολύχουν χάριτι τὸν
οἶτον προήνεγκας, καὶ μοναστῶν διέθρεψας χορείας τοῖς πόνοις σου ὕθεν
καὶ τοῦ κλήρου κοινωνὸς τοῦ Κυρίου ἀξίως ἡξίωσαι, καὶ τῆς δόξης συμ-
μέτοχος, θεοφόρε Λεόντιε, πρεσβεύων Χριστῷ τῇ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

(Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιθωτὸν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωτεινὴν νεφέ-
λην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὐας
τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ μέγα χεῖματιον. ὅτι Σωτηρία ἐν
αὐτῇ, διεπράχθη τῷ κόσμῳ, καὶ ἄφεις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων διὸ καὶ
βοῶμεν αὐτῇ· Δέσποινα παρθένη ἄγνη, τῶν πταισμάτων αἴτησαι τὴν ἄφεσιν,
τοῖς ἀνομνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Ὤδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς κύριε.

Ὁχυρωθεὶς τῇ παντευχίᾳ τῆς χάριτος, πρὸς τὴν καλὴν, ἐχθροῦ ἐξελη-
λυθας, καὶ συμπλαχεὶς τούτῳ, νοητῶς κατέρραξας, ἅμα τοῖς τούτου δε-

νοῖς στρατεύμασι· διὸ καὶ τροπαιοῦχος ἀνεδείχθης, καὶ στέφος οὐρανόθεν ἐδέξω Λεόντιε.

Νενικηκῶς τὸν ἀναιδῶς φρυκττόμενον, καὶ στρουθίου δείξας ἁσθενέστερον τοῦτον σοφὴ ὤφθης μοναστῶν ἀλείπτῃς γενναῖος, καὶ ταξιάρχης ἀήττητος διὸ καὶ τὰς σὰς μάνδρας ἐκλυτροῦσαι τῆς τούτου ἐπηρείας καὶ βλάβης Λεόντιε.

Τὸν ἱερὸν καὶ θεοφόρον Λεόντιον, συνελθόντες λόγοις καταστέψωμεν, καὶ ἐκ ψυχῆς κράξωμεν αὐτῷ, ταῖς καθιρωτάτοις πρεσβείαις σου πρὸς τὸν Κύριον· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπηρείας, καὶ παντοίων καλῶν πάντα ἐμπλησον.

Κατὰ τὴν σὴν πρόρρησιν, σὲ μακαρίζουσι Θεοτόκε, γενεὴ αἰσύμπασαι, τῶν γενεῶν ὅτι τὸν Θεὸν τέτοκας ἀφράστως, οὗ τῇ δυνάμει ῥωννύμενος Λεόντιος ὁ μέγας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις κατὰδάρσιζε φέρων σὲ πρόμαχον.

Ὡς δὲ εἰ. Ἰνα τί με ἀπόσω

Ἰαμάτων πηγὴν σε, εἰδείξεν ἡ ἄσθονος πηγὴ Λεόντιε, ὥς γὰρ ζῶν καὶ πάλιν, μετὰ τέλος τὸ μακαριώτατον, πάντας θεραπεύεις τοὺς ἐκ ψυχῆς σου προσιόντας τῇ σοφίᾳ τῶν λειψάνων ἐκάστοτε.

Μὴ βραχεῖς τοῖς χειμάρροις τοῦ ἐχθροῦ Λεόντιε, μὴ δὲ τοῖς πνεύμασι σαλευθεῖς, ὥς ἔχων ἐπὶ πέτρᾳ Χριστοῦ σου τὴν θέμεθλον, κυβερνήτης ὤφθης τῶν μοναστῶν, ἰθύνων πάντας πρὸς λιμένα Θεοῦ τὸν ἀκύμαντον.

Ὡς περ λέων βρυχήσας ἐτρεψας ἀλώπεκας, νοητοὺς θήρας τε· καὶ τὰ ποίμνιά σου διασώζεις ἐκείνων τοῦ φάρυγγος· ἀλλὰ ταῦτα μάκρ ποιεῖν αἰεὶ μὴ διαλίποις, τῇ πολλῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου.

Ἀλατόμητον ὄρος, Δανιὴλ προγράφει σε ὁ μέγας πάναγνε, ἐκ σοῦ γὰρ ἐτμήθη, λίθος ἄνευ χειρῶν ὁ ἀκρόγονος, ὁ συντρίψας πλάνης, κράτος συνδῆσας τούτου πῦρ, καὶ δοξάσας τὸν μέγαν Λεόντιον.

Ὡς δὲ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κρατὴρ ῥάβδῃς κινῶν, πνευματικὴν ἀγαλλίασιν, καὶ στύλος φωτοειδής, φωτίζων τὰ πέρατα· καὶ ὄρμος Σωτήριος, Λεόντιε πάντας, συντηρῶν τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Λαμπρότητα τοῦ Θεοῦ, ἰδεῖν καὶ παθεῖν ἠξιώσαι, Λεόντιε μοναστῶν τὸ κλέος καὶ ἔρεισμα, τῆς θείας ἐλλάμψεως κοινωνοὺς γενέσθαι, καὶ ἡμᾶς νῦν κληρονομήσωσιν.

Ἐν οὐρανοῖς συνοικῶν, τοῖς πρωτοτόκοις Λεόντιε, προσχῶν ἡμῶν ταῖς

λιταῖς ἡμῶν μέσον πάρεσο· ὀρέγων τὰ πρόσφορα αἰτήματα πᾶσι, καὶ δεινῶν πάντας λυτρούμενος.

Θεστοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παθῶν, καὶ τῶν βελῶν τοῦ ἀλάστορος· καὶ τύχοιμεν δορεῶν, τῶν θείων μπροθες, αἰσίαις ἐντεύξεσι τοῦ σοῦ Λεοντίου, καὶ συμπάτρων τῶν ἁγίων σου.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ τῆς σοφίας, προσελθὼν κρατῆρι· θάνασσε, καὶ ἀπολαύσας, μουσικῶς τοῦ θείου νέκταρος· ἀνεξάντλητον γεγένησαι θεῖον· ρεῖθρον· πελαγίζων Ἀμβροσίας νᾶμα ἡδίστον, τοῖς ἐν πίσει ἐκτελοῦσί σοι ἐκ πόθου τὰ μνημόσυνα, καὶ βυῶσί σοι, χαίροις πάτερ Λεόντιε.

Ὁ οἶκος.

Ἀβλὸν πολιτείαν ἐν σαρκὶ διανύσας, συνήφθης ἁσωμάτων τοῖς δῆμοις, σὺν αὐτοῖς εὐκλεῶς ἐντρυφῶν, καὶ ἀπολαύων τῆς τρυφῆς μέγιστε τῆς κρείττονος, ἥς τύχοιμεν, ἐν πίσει σοὶ βοῶντες οὕτω· Χαῖρε τερπνὸν Δωριέων θρέμμα· Χαῖρε λαμπρὸν Ἀχαΐας κλέος· Χαῖρε μονοτρόπων κανῶν ὁ εὐθύτατος· Χαῖρε Ἀσωμάτων νόων ὁ ἐφάμιλλος· Χαῖρε ἄνθος ὠραιότατον ἐκ λειμῶνων τῆς Ἐδέμ· Χαῖρε ῥόδον εὐωδέστατον κατευφραῖνον τοὺς πιστούς· Χαῖρε ὅτι τοῦ κλήρου ἡξιώθης τοῦ θείου· Χαῖρε ὅτι τῆς δόξης ἀπολαύεις τῆς αἰῶ· Χαῖρε πηγὴ χαρίτων ἀένναος· Χαῖρε δι' οὗ πᾶσα νόσος ὠθεῖται· Χαῖρε δι' οὗ πᾶσα ῥῶσις προχεῖται· Χαίροις Πάτερ Λεόντιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνιᾷ· μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ ἐν Ἀχαΐᾳ.

Λεοντίου τίς τὸν βίον μὴ θαυμάσει;

Ἐν σαρκὶ γὰρ μετηλθὼν Ἀγγέλων βίον.

Ἡτῇ ἐνδεκάτῃ πόλῃ ἦτορ ἐν εἰρήνῃ Λεοντίου.

Οὗτος ὁ νεοδαλὴς τῆς ἀμπέλου τοῦ Κυρίου βλαστὸς, πατρίδα, μὲν ἔσχε πόλιν τινὰ τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον, καλουμένην Μονεμβασίαν Γεννητορας δὲ, τῶν ἐπιφανῶν καὶ Θεοφιλῶν· Ὁ δὲ τούτου πατὴρ Ἀνδρέας τοῦνομα, καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου τὴν ἀρχὴν ἐμπιστεύεται παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Ἀνδρονίκου, τῆς Βασιλείας Ῥωμαίων τα σκῆπτρα ἰδύνοντος· τοιαύτας δὲ ταῖνον ρίζουχίας ἐκβλαστήσας, καὶ τοιαύτας παῖς ὢν τὰς ἀρχὰς ἔχων, προσφυῖ, κατ-

ποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων εὐθὺς ἱερῶν εἰς μοθηταίαν ἐκδίδοται·
 ὦν τὴν γλυκύτητα αἰσθανόμενος, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, ἐπιστημῶν ἀψοβαί·
 καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι τούτων· ἐνθεντοί, νοὺς ὀξύτητι, καὶ βίου καθαρό-
 τητι, χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ τῶν μαθημάτων γίνεται ἐγκρατής, καὶ
 ἐκ τῶν διαλέκτων πολλῶν· εἴτα πέμπεται εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων τοῦ-
 τοῦ μὲν, ἵν' ὅπως καὶ τοῖς ἐκεῖ συμφιλοσοφῆσιν φιλοσοφοῦσιν, ἐξασκηθῇ περι-
 πλεόν, τοῦτο δέ, ἵν' ἐνδιατρίβων τοῖς οἴκοις τῶν Βασιλέων, εἰδᾷ πάντων τῶν
 περὶ αὐτοὺς χρηματίσθῃ. Ἄλλ' οὖν γε μέγας ἔντε φιλοσοφία, φρονήσῃ, καὶ
 ἀρετῇ ὀφθαίς, τοῖς πᾶσι θαυμάζεται, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἀσπάζεται· ὅτι
 μάλιστα, καὶ τιμᾶται· τοῦ δὲ πατρὸς, τὴν πρὸς θάνατον νοσήσαντος, καὶ Χρι-
 -στῷ τελευτήσαντος, ἐπὶ τὴν ἐνεγκαμένην ἐκναλῦει, πάνθ' ὑπέκων τῇ μητρί,
 ἧς τῇ ἐπιταγῇ, γυναικὶ καὶ προσομιλεῖ· ἡ δὲ Θεοδώρα (οὕτω γὰρ ἑκαλεῖτο)
 τῶν μεριμνῶν ἀποσπασθεῖσα, εἰς σεμνὸν ἀκέρχεται βίον, ἔνθα τὸ λειπόμενον
 πῆρ ζωῆς διανύσασα θαρσύνεται, καὶ τὴν ἑαυτῆς τελευτὴν προγνοῦσα, πρὸς
 κῆριον ἐξεδέχθησε· διὰ ταῦτα, οὐ ἐκύθη, καὶ οὗτος, ἐξ' αὐτῶν σπαργάνων,
 ἐφάπτεται, εὐαγγελικῶς ἐγκαταλιπὼν γυναῖκα, καὶ τέκνα (ἦν γὰρ παῖδων
 τριῶν πατήρ) καὶ εὐρῶν ἱερὸν ἄνδρα, τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος γυμνα-
 στήν ἀκριδέστατον, Μεννίδην ἐπικαλούμενον, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐρά-
 νιον πολιτείαν ἰθύοντες· τούτοις συγκαταλαγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Λε-
 οντίου κλήσιν ἀναλαβὼν (λέων γὰρ ἐλέγετο πρότερον) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῃ
 τοὺς συναγωνιστάς, τοῖς πόνοις ὑπερεβίβλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα, καὶ
 κατατρώχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανῷ πολιτείας ἀποβλέπων ἀπό-
 λυσιν· ἐντεῦθεν μεταχωρεῖ ἐπὶ τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἁθῶ, καὶ τὴν τῶν
 ἐκεῖ μονοτρόπων ζηλωσόμενος πολιτείαν, ἔνθα καὶ πολλοὺς παρ' αὐτοῖς τοὺς
 πνευματικοὺς ἰδρῶτας ὑπερεκχέει, ὑποταγὴν πᾶσι, καὶ ταπεινώσειν δεικνύων
 ἄκραν· διὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὲρ πάντων αὐτῷ προσαχγομένην τιμὴν,
 ἐκείθεν ἀπαίρει πάλιν, καὶ τοῖς ἀθάτοις ἐπὶ πολὺ, τῆς Πελοποννησοῦ ἐρμῆος
 ἐμφιλοχωρεῖ κατὰ μόνας, ἐς αἶψα τοῦ Θεοῦ δεόμενος ὑποδείξει αὐτῷ τὸν
 ἐν ᾧ γενόμενος, δουλεύσει, καὶ εὐαρεστήσει αὐτῷ· ἀπεκαλύφθη δ' αὐτῷ, ἀ-
 φικέσθαι ἐπὶ τὰ βόρεια, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Κλωκὸν τοῦ Γέροντος, ἁ-
 νωθεν Διγείου, τῆς κοινολέκτου Βοστίτσας· ἔνθα ἐπὶ πλείστον διαγωγῶν,
 κρύβει πηγνύμενος, καὶ θέρει χυσοῦμενος, ἀπάσας τὰς ζοφοειδεῖς τῶν δαι-
 μόνων κατεπάτησε φάλαγγας, κραταιὰν ἰσχὺν ἔχων τὸν Χριστόν· ὅθεν καὶ

πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ εἰς ὕψος ἐνθεον ἀνεπτέρωσε, καὶ θαυμάτων ἐπλούτησε τὴν ἐνέργειαν, χωλοὺς καὶ κοιλοὺς ἰώμενος· ἐξ ὧν βασιλεῖς οἱ αὐτάδελφοι ὅ,τε Θωμᾶς καὶ Δημήτριος τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς ὑπερχασθέντες, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμοντες, ἱερὸν σηκὸν ἐν ᾧ ἦν τῇ Ἀρχιστρατήγῳ Μιχαὴλ, ἐξ αὐτοῦ, ἀνεδείμαντο, καὶ ἄλλα πλείστα, μέγιστα καταγώγια, ἐξ αὐτῶν χρηπιδὼν περιπυργώσαντες, οὐ πρὸς ἀγιασμόν, καὶ μέρη τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ Σωτῆρος, τοῦ τε ἀκανθίνου Στεφάνου, τιμίου ξύλου, καὶ σπόγγου, εἴτε χλαμίδος, ἢ ἑξερὸν, τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ ἐπιτίθενται, καὶ πλόκον ἔτι, ἐκ τῶν τριχῶν τοῦ Προδρόμου, Ἀρέθα τε χεῖρα, καὶ Στεφάνου τοῦ νέου χάραν· ὁ δὲ ὅσιος πολὺς πρόξενος Σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν, τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας, σοφίᾳ λόγων, καὶ θείᾳ χάριτι, τὸν ἐβδομηκοντα πέμπτον χρόνον τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας φθάσας, καὶ φωτοειδὲς προεωρακὼς ἀγγέλους, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, τῇ χειρὶ τοῦ Θεοῦ παρέθετο· τὸ δὲ τίμιον εὐτοῦ λείψανον, ἐν ᾧ καὶ ζῶν ἡγωνίζετο, κατετίθη σπηλαιῳ, αἰὶ βρῦον ἱαματα, τοῖς μετὰ εἰστέι αὐτῷ προσερχοῦσιν· οὐ εἰς ἀνακομιδὴν ποτε, ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ μιμητὴς κατὰ πάντα πρόεδρος Παλαιῶν Πατρῶν Ἰωακείμ, καὶ πᾶν τὸ σύστημα τῶν ἀδελφῶν σπηνελθόντες, σεισμοῦ γενομένου καὶ τοῦ ἄντρου διασχισθέντος μηδαμῶς προσεγγίσει τῇ σορῷ ἰσχυσαν, ἐπὶ τῇ παραδόξῳ ἐκπλαγέντες· οὐ ταῖς πανευπροδέτοις δαίσεσι, ἐυσθειήμεν τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ κακώσεως τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, Κύριε.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ μέγας Λεόντιος, πρὸς εὐωχίαν πνευματικὴν συγκαλεῖ, τοὺς ἑγγύς καὶ τοὺς πόρρω· διὸ προθύμως ἀγαλλομένη ψυχὴ, ὡς πρὸς λειμῶνα προσδράμωμεν πάγκαρπον, τρυγῶντες καρποὺς ζωηροῦς ἐκ τῆς σορῶς αὐτοῦ.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι, κεκοσμημένος Λεόντιε τοῦ Θεοῦ· ἐφελκύσω πρὸς γνῶσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἐναντίων πολλοὺς, καὶ τούτους θύμα Κυρίῳ προσήγαγες, καὶ σωζομένους Θεῷ, σὺν σοὶ παρέσθης.

Δοξάσας τοῖς πόνοις σου, Θεὸν Λεόντιε πάτερ ὅσιε, πολλαπλῶς ὑπ' αὐτοὺς νῦν δοξάζῃ· ἡ γὰρ σορός σου πηγὴ θαυμάτων πέλει ἀένναος, σμήχουσα ἐκ τρώματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος μὲ καθαρον, τῆς τῶν καθῶν μου θεογεννητορ λιταῖς, τοῦ κλεινοῦ

Λεοντίου, καὶ εὐσχημόνως εἰς τὸ εἶπες με βιοῦν δίδου μοι χεῖρα, καὶ γὰρ πάντα δύνασαι, ὅσα καὶ βούλει, διὸ καὶ ὦ προσφύγων σοι.

Ὡδή η'. Επταπλυσίως κάλινος

Ὡς περ μαγνίτης εἰλκυσας πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀκούοντας τῶν μελισταγῶν σου διδασκῶν Λεόντιε, καὶ τούτους προσήγαγες Θεῷ τερπνὴν, οἷα περ ὄμιον. τῇ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἐκθοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥάβδῳ ὀχθῆς Λεόντιε, τῶν παθῶν ῥήξας θάλλασσαν, καί γε πρὸς τὴν γῆν ἱπαγγελίας ἔρθασας, Θεῷ ὁμιλῶν τρανῶς, οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ δὲ καὶ σκιαῖς, ἀλλ' εἰλικρινῶς καὶ θεωρουμένως κράζεις· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ἰχνηλατίας κάλλιστα τῶν Πατέρων Λεόντιε, βίους καὶ τὰς πράξεις, κατ' οὐδὲν τὸ δεύτερον, τῆς τοῦτον ἀσκήσεως ἔσχες, μαλλίον δὲ, καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπερέβης, ζῶν ἀγγελικῶς καὶ εὐχριστῶς κρυμνάζων· οἱ παῖδες ἀνυμν.

Ὁ τῷ πατρὶ συνάναρχος, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθερος, ἐξ οὗ Θεομητορῶν ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται, Θεὸς ὁ πρὶν ἄσαρκος, ὁ Λεοντίου ταῖς προσευχαῖς σώζων τοὺς αὐτῷ ἐκ τῶν βιθίων βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὡδή θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐφείσεώς σου εἶς, καὶ τῶν ὁρατῶν τὸ ἀκρότατον φθάσας, Λεόντιε, καὶ τοῦ Θεοῦ κληρονόμος μὲν, νῦν τοῦ δὲ Χριστοῦ, συγκληρονόμος γέγονας· ὅθεν σου θεόμεθα ἐκτενῶς, ὡς ἔχων παρρησίαν, μὴ παύσῃ ἱκετεῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Ὡς ἄγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀξίως τετύχηκας χάριτος ἐν οὐρανοῖς, ἐνδοξε Λεόντιε σὺν χοροῖς ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς θεωπτίας κατατροφῶν, κλέος τῶν Δωριέων, καὶ πάσης οἰκουμένης τὸ σεμνολόγημα, καὶ καύχημα.

Νυττόμενος Λεόντιε πόθῳ σὸν, ὁ κλεινὸς μαθητὴς σου, καὶ πρόεδρος Ἰωάννης, μονῶν εὐαγῶν τὸν σὺν νῦν ἡμᾶς ὑμνήσαι βίον ἔπειτε, σὺ δ' αὐτοῦ λιταῖς, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, τὸ θεῖον ἰλεοῦ μοι, καὶ δὸς πταισμάτων λύτρα καί μοι καὶ πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἰπέρκειται ἀγγέλων νοῦν καὶ βροτῶν, τὸ τοῦ τόκου σου θαῦμα Θεόνημφε· ὃν φρίττει γὰρ οὐρανῶν τὰ τέγματα, καὶ ἡ γῆ, τοῦτον σαρκὶ ἐκύησας, μίξασα τὸ γένος ἡμῶν Θεῷ· αὐτὸν σὺν Λεοντίῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις, δυσώπει πᾶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

)(18)(

Ἐξαποσηλάριον, Φῶς ἀναλοίωτον.

Φῶς σου ταῖς τριβοῖς, ὁ νόμος Θεοῦ, καὶ λύχνος ποσί σου διὸ καὶ φῶς φαίνων ὥφθης, Λεόντιε, τὴν γῆν πᾶσαν, ζόφον παθῶν διαλύων, καὶ πρὸς τὰ χρεῖττω, καθυδηγῶν τὰς σὰς μάνδρας.

Φαεινотάταις λιταῖς σου, τὸ σκοτεινόν μορφανέφη τῆς διανοίας μου κόρη, φωτίσον δέομαί σου, καὶ δεῖξόν με κληρονόμον, τῆς βασιλείας τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Εἰς τοὺς αἶνους, πᾶσα πνοή. ἰς ὧμεν σίχ. δ' σιχηρὸν. προσόμεριον. ἡ γος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, κόσμου ἐκστάς καὶ σαρκός, καὶ Θεοῦ συγγινόμενος, εὐλος ὥφθης πύρινος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, ὄρος καὶ στάβμη, κανὼν καὶ ἔρεισμα τῶν μονιζόντων, καὶ στήλη ἄμψυχος, πάντα πρὸς ἄκλυστον ὄρμον καὶ ἀκύμντον καθυδηγῶν τοῦ Θεοῦ Λεόντιος, ὁ μεγαλύνουμος.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐξ ὁσφύος θνητῆς, τὸν λθάνατον ἤμβλυε, καὶ ὁ ἀπὸ σώματος, τὸν ἀσώματον ἥσχυεν· ὁ γηγενής τε, τὸν γῆν καὶ θάλασσαν ἐξαφανίζειν ἐκφρικττόμενον οἷα οἰκτρότατον στρουθίον ἀπέδειξε, καὶ τοῖς ποσί τούτου τὸ ἀγέροχον, πατεῖν ἡξίωται.

"Ω τῶν ὑπέρνου ἡμεῶν σου· νέαν σοὶ γὰρ τὴν σὴν ἀκασώδουν λάρνακα ἐκτελεῖς φωνήουσαν, νωχελεῖς καὶ καθαίρουσαν ἔλκη παντοῖα καὶ πολυχρόνια· ἦν καὶ κυκλοῦντες, πίστει βοῶμέν σοι· ὦ πάτερ πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι Λεόντιε, πάσης ἡμᾶς βλάβης, καὶ ἀξίωσον τρυφῆς τῆς χρείττονος.

Δευτεροῦμεν τὸ α'. δόξα ἡ γ. πλ. δ'. Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν

Τὸν εὐκλεῆ μυσηπόλον τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀχραιφῆ θεηγόρον τῆς θείας χάριτος, πύθη ἀνυμνήσωμεν ᾠδαῖς, καὶ κατασέψωμεν ἐγκωμίοις, Λεόντιον μοιτροπῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· πρεσβεῖ γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς ἀνδράδας τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἡ τριθέκτη ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου· Ἀπόστολος καὶ Ευαγγέλιον ὁσιακά.

Ζήτηι ταῦτα, Δεκεμβρίου 6. κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου.

Τὸν τῶν Ἀμριέων κλεινὸν βλασόν, καὶ τῆς Ἀχαΐας πάσης εὐλὸν τὸν φωταυγῆ, τὸν τῶν οὐρανίων νόων συνθιασώτην, Λεόντιον ἐν ὕμνοις πιστοὶ ὑμνήσωμεν.

Οἶκε εἰς τὸν Ταξίαρχον τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ
τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ λειτουργὸν τριςυποστάτου
Θεότητος.

Τὸ κοντάκιον. ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ
τὰ νικητήρια.

Τῇ πρωταγγέλῳ Μιχαὴλ τὰ ὑμνητήρια. οἱ διὰ σοῦ τῶν λυπηρῶν αἰὲ λυτρού-
μενοι, ἀναυέλπαμεν ἐν ῥύθμῳ μελωδήματι, ἀρχιστράτηγε Κυρίου πανιοκρά-
τορος, ἐκ πικρῶν ἡμᾶς κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζομεν σοι, χαῖρε φύ-
λαξ παγχόσμιε·

Ἄσμασιν ἐγκρίμων, σὲ γεραίρειν τολμῶντι. ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα,
αὐτός μοι δωρηθῆναι ἰσχὺν τῷ Θεῷ τῶν ὅλων συμπαθῶς προσέειπε, ὡς τέρατα
καὶ θαύματα κηρύττειν σου τοῖς πᾶσιν οὕτω· Χαῖρε φωστὴρ ἀειφανὴς τοῦ
κόσμου· χαῖρε πρηνὴς φλογερὲ δαιμόνων· χαῖρε βασιλέων πιστῶν τὸ κρα-
ταίωμα· χαῖρε τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν ἡ κατάπτωσις. χαῖρε κάλλος ὑπερθαύμα-
στον, δάκρυον πάντων ὀφθαλμούς· χαῖρε εἶδος ὀλοκύρινον φλέγον δαίμονας
πικρούς· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις ὀρθοδόξων τὰ στήθη· χαῖρε ὅτι σκοτίζεις δυσμε-
νων παρατάξεις· χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτε· χαῖρε τῆς γῆς ἀπάσης ἐνγρύ-
φημα· χαῖρε δι' οὗ ἐκτελοῦνται σημεῖα· χαῖρε δι' οὗ χορηγοῦνται δυνάμεις·
χαῖρε φύλαξ παγχόσμιε.

Βλέπων σὺ παραστάτα οὐρανῶν βασιλείας πρὸς γῆν τὸν ἑωσφόρον πεσόντα,
καὶ σὺν τούτῳ πάσας, Μιχαὴλ, τὰς αὐτοῦ δυνάμεις, ταῖς λοιπαῖς ἐκράξας·
αἰνέσωμεν τὸν Κύριον καὶ μέλψομεν ἐν φόβῳ, αἶνον τὸν τρισάγιον· ἀλληλουῖα!

Γινώσιν ἄγνωστον γινῶναι Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ σε ἐζήτησε. καὶ μαθὼν εὐθέως
οὐ πολὺς τὴν ἰσχὺν, πρηνὴς ἔπεσε, σὺν τρόμῳ, καὶ οἰκτρῶς ἔλεγε· τί δὴ προ-
στάττεις δέσποτα κράζοντί σοι; Χαῖρε βουλῆς τοῦ ὑψίστου μύστα· χαῖρε

βιβλῶν τοῦ ἀντικειμένου βύστα· χαίρε ταγμάτων τῶν οὐρανίων ὀρχαμοσ· χαίρε ἀπαντων των ἀνθρώπων ὁ πρόμαχος· χαίρε εἴφος θεοχλευτον, δι' οὗ ἐκωσθη Σατανᾶς· χαίρε μάχιρα ἐκτέμνουσα παρανομων κεφαλὰς· χαίρε ὁ των ἀγγέλων μιχαήλ προεξερχων· χαίρε ὁ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας μεσίτης· χαίρε νικῶν ἡλίου λαμπρότητα· χαίρε εἰκὼν τῆς ἀνω φαιδρότητας· χαίρε σοφὸς ἀπελέγχων ἀσόφους· χαίρε πιστῶν καταυγάζων τὰς φρένας· χαίρε φύλαξ παγκόσμιε.

Δύναμις ἀνθρωπίνη, ἀτονεῖ πρὸς τὸ ὄψος, ἐκτείνεσθαι πρὸς αὐτοὺς γημάτων· ὡς πρωτάγγελε θεῖς των σῶν, καὶ λοιπὸν αἰτοῦμεν συμπάθεσας· χορήγησον ἐξ ὕψους συμμαχίαν, τοῦ κραυγάζειν αἶνον τὸν τρισάγιον· ἀλληλούϊα.

Ἐχων σε πρωτοστάτα των αὐλων ταγμάτων, πρὸς κύριον τὸν πάντων δεσπότην, ὡς καὶ πάντες οἱ πόθη τὴν σὴν ἐκτελοῦντες μνήμην, πρεσβευτὴν ἐνδοξε, ἐκ θλίψεων κουφίζομαι παντοίων, προσφωνῶν σοι ταῦτα· Χαίρε στρατοῦ οὐρανοῦ δοξά· χαίρε λαοῦ ὀρθοδόξου σκέπη· χαίρε Ἰατρὲ των νοσοῦντων πανάριστε· χαίρε διαπρέπων τοὺς παντας ἐκάστοτ· χαίρε αὐλον· θεσχύρισμα δωρημάτων θεϊκῶν· χαίρε χόρισμα παγκόσμιον σωτηρίας χορηγούν· χαίρε ὅτι πηγάζεις ποταμούς ἱαμάτων· χαίρε ὅτι ὑπάρχεις ὁδηγὸς πλανωμένων· χαίρε φρικτὸν ἀνθρώποις θεώρημα· χαίρε παντὸς τοῦ κόσμου τὸ καύχημα· χαίρε βροτῶν πρὸς Θεὸν ἐντυχία· χαίρε πιστῶν πρὸς αὐτὸν παρρησία· χαίρε φύλαξ παγκόσμιε.

Ζάλης θέλων βυσθῆναι συμφορῶν των τοῦ βίου, καὶ πάντων δυσχερῶν· Ταξιάρχα, τὴν ἐλπίδα, πᾶσαν νῦν εἰς σέ καὶ φροντίδα τῆς ἐμῆς ψυχῆς τίθημι· λοιπὸν αὐτός μοι πρόσσθητι· κραυγάζοντι σὺν σοὶ τὸν αἶνον τὸν τρισάγιον· ἀλληλούϊα·

Ἦπλωσεν ὁ Βελίαρ κατ' ἐμοῦ τοῦ σοῦ δούλου, τὰ θήρατρα αὐτοῦ τῆς κακίας, καὶ θηρεῦσαι, καὶ θανατῶσαι καθ' ἐκάστην σπεύδει, ὡς ἐχθρὸς ἄσπονδος· ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ με ρύσαι πρωτοστάτα, ἵνα ὑμῶν σε λέγων· Χαίρε χοροῦ των ἀγγέλων πρῶτε· χαίρε λαοῦ τοῦ πιστοῦ προάγων· χαίρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἐλκυστήριον· χαίρε ὀρθοδόξων στρατοῦ φυλακτῆριον· χαίρε ὅτι τὰ οὐράνια διὰ σέ γέμει χαρᾶς· χαίρε ὅτι τὰ ἐπίγεια καταυγάζεις νοητῶς· χαίρε δι' οὗ κρατεῖται τὸ τρισάγιον ἔσμα· χαίρε τὸ των δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα· χαίρε στερεὲς τῆς πίστεως προμαχέ· χαίρε παντὸς ἀνθρώπου διάσωσμα· χαίρε

δι' οὗ καταπέμπονται νίκαι· χαῖρε δι' οὗ καταισχύονταί θράση· χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Θεωρίας σῆς αἴγλης θεωροῦσα ἡ ὄνος ποτὲ τοῦ Βαλαάμ ἐταράχθη· καὶ τῇ τοίχῳ ὡς εἶχεν εὐθύς, τὸν ἐκείνου πόδα κραταιῶς ἐπληξε, καὶ ἤλεγξε τὸν αὐτίκῃ πρῶτον γε, ἀσύνετον βουλήν πληροῦντα, μὴ βοῶντα ὕμνον τὸν τρισάγιον ἀλληλοῦσα.

Εἶδον παῖδες ἑβραίων τὸ ἐξαίσιον ἔργον, τὸ τελεσθὲν πρωτοστάτα, πῶς ἐφθέντος σου ἀνδρὶ γεδών, βαρεῖαν μαδιὰμ πληγὴν ἐφυγον, ρισθέντες παρ' ἑλπίδα, καὶ ἐβῶν οἱ ἀπειγνωσμένοι. Χαῖρε κινδύνων μεγάλων ρύστα· χαῖρε ἀνδρῶν δυνατῶν διώκτα· χαῖρε γῆς ἀπάσης ἐξάκουστον λάλημα· χαῖρε τῶν περάτων περιδοξόν ἄκουσμα· χαῖρε βόρβαρον μέγалаυχον κατασφάζας Ἀμαλήκ· χαῖρε στρατεύμα παράνομον ἀφανίσας Μαδιόμ· χαῖρε ὁ τὴν βρεβλάρου θριαμβείσας θρησκείαν· χαῖρε ὁ τὴν τυρόννου καταλύσας φατρίαν· χαῖρε πυρὸς ξεῖνος ἐξαλμα· χαῖρε γλογοῦ παθῶν ἡ κατάπτυσίς· χαῖρε λαοῦ ὁδηγὲ πλοῦτος· χαῖρε Θεὸ δεξιὲ παραστάς· χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Κηρυκὲς τῶν λαῶν βουληθέντες γενεσθαι, πρωτάγγελε νῦν ἀδυνατοῦμεν· ὁποῖα γὰρ τὸν λογισμὸν, καὶ τὸν νοῦν δειλὴ παντελὴς ἐκάρψαμεν· ἀλλ' ὅμως τολμηρῶς σοὶ τὸ φοβερὸν συγκροτοῦμεν ἔσθρα τὸ τρισάγιον ἀλληλοῦσα.

Λάμπει θέλων τῇ κόσμῳ φωτισμῷ ἀληθείας, καὶ βάπτισμα τὸ θεῖον τυπῶσαι, τῶν ἀγγελῶν τὸν πρῶτον σωτήρ, τῇ τῆς κολυμβήθρας παραχρῆ ἐπεμπεῖς· οἱ τούτου δὲ τυχόντες, ἀναμείλωμεν τῇ λειτουργίᾳ σοι. Χαῖρε τὸ φῶτισμα τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε ἀφάνισμα τῶν δαιμόνων· χαῖρε τῆς ἀπάτης τῆς πλάνου ἀνοίρεσις· χαῖρε τῶν παγίδων αὐτοῦ ἡ καταλυσίς· χαῖρε αὐγασμα πολὺφωτον οὐρανῶν λειτουργῶν· χαῖρε σὺντριμμα πολύπονον τῶν τοῦ σκοτοῦς ὑπουργῶν· χαῖρε ἄσειστε στυλε οὐρανοῦ καθέδρας· χαῖρε μόνε τοῦ κόσμου διακυγεσάτω λύχνε· χαῖρε τροφεὺ πεινόντων πολυόλθε· χαῖρε Θεοὶ ὑψίστου διάκονε· χαῖρε πηγὴ ἡ τῆς φιληθρωπίας· χαῖρε τραῦμα τῶν μακίστων δαιμόνων· χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Μέλλοντος εἰς αἰῶνας τοῦ δεινοῦ λυμεῖνος, κολάζεσθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐσφρίσθη δι' ἐχθρας οὐτῷ, καὶ ἡρὸς σὺν τούτῳ στρατηγέτα τέχεσθαι· ἀλλ' ἔνοντες τὴν σκέπην σου, ρυθνείμην σὺν σοὶ βοῶντες ὕμνον τὸν τρισάγιον ἀλληλοῦσα.

Τὸ Κοντάκιον.

Μὲν ὡν ἔδειξε πρῶτον, ὁ τοῦ κόσμου σὲ κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γνη-
μένοις· ἐξ ἀπάντων αὐτός σε, καὶ γὰρ θεωραστώσας, μόνον τοῖς πιστοῖς δέ-
δωκεν ἵνα τὴν χάριν βλέποντες, ὑμνῶσί σε βοῶντες οὕτω· Χαῖρε τὸ ῥηγάμα
τῆς ὑμνωδίας· χαῖρε τὸ στόμα τῆς μελωδίας· χαῖρε ὁ πᾶσι θεῖος πρω-
τάγγελε· χαῖρε μυροφόρων τοῦ θρόνου κατάπαυσις· χαῖρε ὅφισ ἀγλαόφωτε,
ὅφ' ἧς λάμπονται πιστοί· χαῖρε εἶδος ἀντραπόμορφον, δι' οὗ αἱ ἐκ θυροί·
χαῖρε τῶν αἵχμαλῶν λυτρωτὴς χρηματίζων· χαῖρε τῶν λησπομένων πα-
ρηγόρημα ξένον· χαῖρε κριτοῦ μεγάλου διάκονος· χαῖρε ἡμῶν προστάτης θερ-
μότητος· χαῖρε πολλῶν πρὸς Θεὸν παρρησίας· χαῖρε λαῶν εὐσεβῶν ὁδηγία·
χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Ξένος πάσης ὑπάρχων ἀγαθῆς ἐργασίας, οὐκ ἔχω σωτηρίας ἐλπίδα· διὰ
τοῦτο γοῶν ἐλεεινῶς προσπεσὼν σοι κράζω Μιχαήλ, σῶς ἂν με πρωτάγγελε
Κυρίου, τοῦ σὺν σοὶ μέλειν τὸν ὕμνον τὸν τρισάγιον· Ἀλληλούια.

Ὅλον σύ με φορέσας, ὁ τῶν ὄντων ὡς κτίστης κρατὶς· ὁ συμπαθέστατος
φύσει, συνεθέσας, καὶ τέθεικας φύλακα φυλάσσειν πάντας βρασάνες αἰεὶ,
ὅς ἀκούει ταῦτα· Χαῖρε ναοῦ οὐρανοῦ τέρψις· χαῖρε λαοῦ χριστοῦ φύ-
λαξ· χαῖρε τῶν ὁπίσταν ἀπότορον ὄραμα· χαῖρε τῶν πιστῶν παντεκκλήτων
κήρυγμα· χαῖρε στίριγμα τῆς πίστεως καὶ καλλώπισμα ναῶν· χαῖρε πάγ-
καλον ὠράϊσμα εἰρηνίων στρατιῶν· χαῖρε ὁ τῶν παντοίων ἀγαθῶν χορη-
γέτης· χαῖρε ὁ τῆς κακίας τοῦ παινῶλου διώκτης· χαῖρε δι' οὗ νεκροῦνται
πολέμιοι· χαῖρε δι' οὗ λυτρουῦνται ἀνεύθυνοι· χαῖρε λαμπτήρ ὑπαρχόντων ἐν
σκοτίᾳ· χαῖρε ἐλπίς θεϊκῆς συμπαθείας· χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, κατεπλάγη τὸ ξέιον, τῆς σῆς πανευδοξότητος
ἔργον· τὸν Ἀσύριον γὰρ τὸν πολὺν, καὶ στρατὸν τὸν τούτου ἐν νυκτί ὤλε-
σας· διὸ καὶ μεγαλύνουσι, κραυγάζουσι δὲ τὸν ὕμνον τὸν τρισάγιον· Ἀλληλούια.

Ῥῥοαίμε σοὶς πρεσβεΐαις, ὦ πρωτάγγελε θεῖε, πρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ
πάσης τιμωρούσης ἀλήτως δεινῆς, καὶ πικροῦς ἄλλης Μιχαήλ ἐνδοξ·
κολάσεως, κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα πιστῶς σοι ταῦτα· Χαῖρε σοφίας Θεοῦ
τὸ ἔργον· χαῖρε ἰσχύος αὐτοῦ σημεῖον· χαῖρε σοφιστοῦ τῆς κακίας ἀντίπαλον·
χαῖρε κακουμένων ἐκ τούτου ἀντίληψις· χαῖρε ὅτι ἐδιώχθησαν ἔθνη κακίαις
πολλά· χαῖρε ὅτι ἀπεφάνθησαν παρὰ ταῦτα δυνατοί· χαῖρε τῆς ξυναυλίας

τῶν ἀγγέλων σκηπτοῦχε· χαῖρε τῆς οὐρανοῦ βασιλείας κλειδοῦχε· χαῖρε
βυθὸν ἀγνωσίας ξηραίνων· χαῖρε πολλοὺς ἐν τῇ γνώσει στηρίζων· χαῖρε
τὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαῖρε δοτὴρ τοῦς αἰτοῦντας προφθάνων· χαῖρε
φύλαξ πανκόσμιε.

Σῶσόν μοι πατοστάτα τῶν αὐλῶν ταγματῶν, ὡς ἔχον πρὸς Θεὸν παρρη-
σίαν, ἐκ τῶν κινδύνου καὶ σφοδρᾶς πειρασμῶν ἐφόδου, καὶ δεινῆς θλί-
ψεως, ὅς σε ἰδὼν σε προσπίπτω, καὶ κραυγάζω τὸν αἶνον τὸν τρισά-
γιον· ἀλλήλοισι.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Τίς ὡς σὺ τῶν ἀπάντων, βοηθὸς ἐν ἀνάγκαις ὁράται Μιχαὴλ ταξιάρχης
καὶ γὰρ οἱ ἐν βυθῷ δυσχερῶν προσκαλούμενοί σε, παρευθὺς ῥύστην σε πλου-
τοῦσιν εὐσυνπάθητε, καὶ προσφωνοῦσι ταῦτα· Χαῖρε ὁ πύργος τῆς ὁμονοίας·
χαῖρε ὁ στύλος τῆς ἐκκλησίας· χαῖρε ἀρχηγὲ φλογερᾶς παρατάξεως· χαῖρε
χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος· χαῖρε σὺ γὰρ κατεσκόμψης τὰς οὐρανίους
σκηνάς· χαῖρε ὁ ἀρ' ἐστηλίτευσας τὰς τῆς ἀπάτης σκιάς· χαῖρε ὁ τὰς
χορείας συντάξας τῶν ἀγγέλων· χαῖρε ὁ σκαιωρίας καταργῶν τῶν δαιμό-
νων· χαῖρε ἡ ἀπείρως φωτίζουσα· χαῖρε ἀκτὶς ἀφλέκτως ἐκλάμ-
πουσα· χαῖρε ἡ πληθὺν λυχνία· χαῖρε παιδρὲ μαργαρίτα Κυρίου· χαῖρε
φύλαξ παγκόσμιε.

Ἦμνον σοὶ προσκομίζειν, τὸν ἰσοστάσιον ὅλως, τῇ πλήθει τῶν πολλῶν
σου θαυμάτων, οὐδ' ἐνὶ τῶν βροτῶν δυνατόν ἀρχηγὲ ἀγγέλων Μιχαὴλ πάν-
τιμω, ἀλλ' οὖν θαυμάζειν ἄξιον πρὸς ἅπαντα, καὶ μέλπειν αἶνον τὸν τρι-
σάγιον· ἀλληλοῦσα.

Φώτισόν μου τὰς φρένας, τράνωσόν μου τὴν γλῶσσαν, μορφῆς τῆς πυρι-
μόρφου δοχεῖον· καὶ γὰρ ἄϋλον λάμπον σὺ φῶς, ὁδηγεῖς πρὸς γνῶσιν ὁμνη-
δῶν ἅπαντας, κροτεῖν τὰ σά θαυμάσια, κραυγῇ τῇ γλυκυφράστῃ ταύτῃ·
Χαῖρε ἀσπίς κραταιὰ ἀνάκτων· χαῖρε ἐλπίς σωτηρίας κόσμου· χαῖρε δωρεῶν
θεϊκῶν καταγώγιον· χαῖρε τὸ στεῖρ' ὃν τῶν πιστῶν καταφύγιον· χαῖρε ὅτι
τον αἰεφωτον ἡξιώθης καθορᾶν· χαῖρε ὅτι τὸν κακότροπον καταφλέγεις σα-
τηρᾶν· χαῖρε τῆς βασιλείας ἀγλαΐζων τὴν δόξαν· χαῖρε τῶν ἀντιπάλων κα-
ταθραύων τὰ τοῦχα· χαῖρε λιμὴν πλεόντων ἀχείμαστε· χαῖρε ἡμῖν ὁ διδοὺς
ἐπαλλῆλασιν· χαῖρε λειμὼν εὐωδίαν ἐκπέμπων· χαῖρε λοιμὼν καθαιρῶν τὰς
καθέδρας· χαῖρε φύλαξ παγκόσμιε.

Χαίρει πᾶσα καρδία παραστάτα Κυρίου, ἥνικα ἑορτὴ σου τελεῖται, καὶ
ἐκ γάγουσα δι' αὐτήν, τὰς δοξολογίας τῇ Θεῷ δίδωσι, τιμῶσα σε πρωτάγγελε
καὶ κράζουσα μετὰ φόβου αἶνον τὸν τρισάγιον· ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμέν σε πᾶσι τὸν ἐνδοξόν σου ταγμα-
τάρχην, ἐν τῇ σῇ γὰρ ἀμέμπτῳ τῇ Θεῷ λειτουργίᾳ φωτίζωντας, ὡς
ταῦτα βοᾷ σοι· Χαίρε πυρσὺ δαδουχῶν τὴν κτῆσιν· χαίρε πάντων
μείζων· χαίρε πληρωτὰ προσταγμάτων θεότητος· χαίρε δυνάστην ἐπι-
λάμψεων· χαίρε ἄρρηκτον περίζωμα βασιλέων εἰς θῶν γένεσιν· χαίρε πο-
λίτευμα ἱερέων εὐλαβῶν· χαίρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσίγητος ἄγγελος· χαίρε τῆς
βασιλείας τὸ ἀήττητον ὄπλον· χαίρε δι' οὗ βῆμοι καταστρέφονται· χαίρε
δι' οὗ συντρίβονται εἰδῶλα· χαίρε πάντος ἀσθενούς θεραπεία· χαίρε ψυχῆς
τῆς ἐμῆς σωτηρία· χαίρε φύλαξ παγχόσμιε.

Ὡ πρωτάγγελε θεε, πρωτοστάτα πυρίνων ταγμάτων ὡραιότατε κάλλει·
ἐπακούσας ᾠδῆς μου οἰκτρᾶς, ἀπὸ πόσης σύ με συμφορᾶς ῥύψασον, καὶ τῆς
μελλούσης πρέσβιες ῥύσῃναι κολάσεως τὸν σὺν σοὶ τὸν ὕμνον βράντα τὸν
τρисάγιον· ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

